

Maskvos ir Visos Rusiės Patriarcho KIRILO

ŠV. VELYKŲ LAIŠKAS

vyskupams, kunigams, diakonams, vienuoliams

ir visiems ištikimiesiems Rusiės Ortodoksų Bažnyčios vaikams

Ekscelencijos vyskupai, garbingieji kunigai ir diakonai,

pamaldieji vienuoliai ir vienuolės, brangūs broliai ir seserys!

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Šiuo gyvenimą skelbiančiu šūkiu nuoširdžiai sveikinu jus visus su didžiąja, pasauliui išganinga šv. Velykų švente. *Šią šventą dieną* esame kupini tokio dvasinio džiaugsmo ir didžiulio dėkingumo Dievui, taip aiškiai jaučiame Kūrėjo meilės žmogui galią ir gelmę, kad kartais sunku rasti kitokių žodžių savo jausmams išreikšti, nei tie, kuriuos skelbė mirą nešusios moterys, kai nuskubėjo pas apaštalus papasakoti apie stebuklą – apie tai, kad regėjo prisikėlusį Viešpatį.

Galime tik įsivaizduoti, kaip sunku buvo Gelbėtojo mokiniams patikėti Prisikėlimo tikrove. Dar visai neseniai jie savo akimis matė, kaip buvo kankinamas ir nukryžiuotas jų mylimas Mokytojas. Jų atmintyje dar buvo gyvi prisiminimai apie tai, kaip jie negyvą ir bedvasį Viešpaties kūną dėjo į karštą, kaip užritino šaltą olą sunkiu akmeniu. Dabar liūdesį keičia tikėjimo sutvirtinimas ir gyvenimo pergalė, o liūdesio ašaros virsta džiaugsmo ašaromis.

Koks nuostabus pokytis! Koks puikus Dievo galios ženklas! Kapo ola atvira ir ji yra tuščia. Laidojimo drabužiai nusimesti, suvyniota drobulė guli olos šone. Viešpats tikrai prisikėlė ir siūlo pirštais paliesti gilią ieties ir vinių žaizdas, kad mokiniai galiausiai atmestų menkiausią abejonę – *tai Jis pats* (Lk 24, 39).

Tikro bendravimo su prisikėlusiu Kristumi patirtis ir neblėstantis Velykų džiaugsmas džiugino ir įkvėpė apaštalus, kurie iškeliavo iki pat žemės pakraščių skelbti nuodėmių atleidimo ir išgelbėjimo, kurį gavome per prisikėlusį iš kapo Viešpatį Jėzau. Nepaisydami sunkumų, persekiojimų, vargų ir nelaimių, apaštalai drąsiai, nepaliaujamai liudijo Kristų, mirties nugalėtoją.

Dievas išpildė savo pažadą žmonijai: „*išpirksiu juos iš pragaro galios, [...] atpirksiu juos iš mirties*“ (Oz 13, 14). Velykų ryto šviesoje džiaugiamės kartu su apaštalu Pauliumi: „*Pergalė sunaikino mirtį*“ (1 Kor 15, 54)! Nuo šiol *niekas mūsų neatskiria nuo Dievo meilės* (Rom 8, 39), nes mirtiną nuodėmės poveikį įveikė Prisikėlusio Viešpaties galia. Jėzaus Kristaus, kuris tapo *mirusiųjų pirmgimiu* (Kol 1, 18), prisikėlime mums atsiskleidžia tikrieji Dievo malonės turtai. Tai – amžinojo gyvenimo šviesa, gyvenimas su Dievu ir Dieve, kai, pasak pranašiško apaštalo žodžio, Dievas bus *viskas visame kame* (1 Kor 15, 28).

Jau du tūkstantmečius Bažnyčia gyvena šiuo amžinuojamu Prisikėlimo džiaugsmu ir trokšta į šį džiaugsmą įtraukti kiekvieną *į pasaulį ateinantį žmogų* (Jn 1, 9). Velykų šviesoje iš tiesų viskas atrodo kitaip: jokie žemiški sielvartai, vargai ir gyvenimo rūpesčiai negąsdina, net sunkios dabartinio neramaus laikmečio aplinkybės atrodo ne tokios svarbios mums suteiktos amžinybės akivaizdoje.

Šventojo Efreimo Siro raštuose yra nuostabi mintis apie tai, kad sukūrimo metu Viešpats į žmogaus gelmes įdėjo visą dangaus karalystę, kuri tik laukia, kol ją atrasime, kaip brangų perlą. „*Karalystė yra įrašyta sieloje ir įdėta į ją tarsi kraitis, kad kai ateis Karalystės Paveldėtojas, galėtų nusivesti sielą į vestuves*“ (Apie žodžius „Viešpatie, sergėki mano lūpas...“). Šis paveldėtojas – Kristus – atėjo ir prisikėlė, išgelbėjo žmoniją iš nuodėmių ir suteikė mums galią *tapti Dievo vaikais* (Jn 1, 12), kad galėtume vaikščioti Dievo akivaizdoje šventai ir teisingai, visada elgtis nepriekaištingai ir vertai krikščionio vardo, ir tokiu būdu būtume *žemės druska* bei *pasaulio šviesa* (Mt 5, 13-14).

Norint liudyti Prisikėlusį Išganytoją, nebūtina toli vykti, kaip vyko apaštalai, kurie skleidė nuostabią Velykų šviesą visame pasaulyje. Aplink mus yra daug žmonių, kuriems reikia gyvo krikščioniško *tikėjimo, veikiančio meile*, pavyzdžio (Gal 5, 6). Dievas neprašo mūsų atlikti

neįmanomų dalykų. Jis tik prašo, kad rodytume meilę vieni kitiems ir nepamirštume, jog taip rodome meilę ir Jam. Maloni šypsena, dėmesys ir jautrumas aplinkiniams, laiku pasakyti paguodos ir paramos žodžiai kartais gali būti svarbiausi dalykai, kuriuos galime padaryti savo Viešpačiui.

Šiandien, kai pasaulis yra draskomas konfliktų ir nesutarimų, kai daugelio žmonių širdis užtvindė neapykanta, baimė ir priešiškus, ypač svarbu nepamiršti savo krikščioniškojo pasaulio ir rodyti tikrąją meilę artimui, kuri vienintelė gali užgydyti blogio ir neteisybės paliktas žaizdas. Neturime pasiduoti pagundai, kurią kelia žmonijos priešas, siekiantis sugriauti palaimingą ortodoksų krikščionių vienybę. Karštai meldžiu Viešpatį Jėzų, Mirties nugalėtoją, ir prašau, kad ir jūs Jam atnašautumėte galingas maldas, kad būtų įveikta bet kokia įtampa, įsiviešpatautų ilgalaikė taika, o susiskaldymų žaizdos būtų išgydytos dieviškąja malone.

Sveikindamas visus su šv. Velykų švente, šaukiuosi Prisikėlusio Kristaus malonės ir linkiu jums, brangieji, visada šviesaus Velykų džiaugsmo, stiprinančio mūsų tikėjimą, viltį ir meilę. Tėduoda Dievas, kad ši šviesa niekada neišblėstų mūsų širdyse ir *visada šviestų pasaulyje* (Mt 5, 14), ir kad mes, nenuilstamai pašventinti Dievo Žodžio – skaitydami Evangeliją ir susivieniję su dieviškąja malone per Bažnyčios sakramentus, nuolat augtume Viešpaties pažinime, įsitvirtintume Jo įsakymų vykdyme, o *žmonės, matydami mūsų gerų darbų šviesą, šlovintų mūsų dangiškąjį Tėvą* (Mt 5, 16) ir kartu su mumis džiugiai liudytų, kad

TIKRAI PRISIKĖLĖ KRISTUS!

MASKVOS IR VISOS RUSIŲ PATRIARCHAS

Šv. Velykos – Kristaus prisikėlimas

2022 m.